

Sborové OZVĚNY

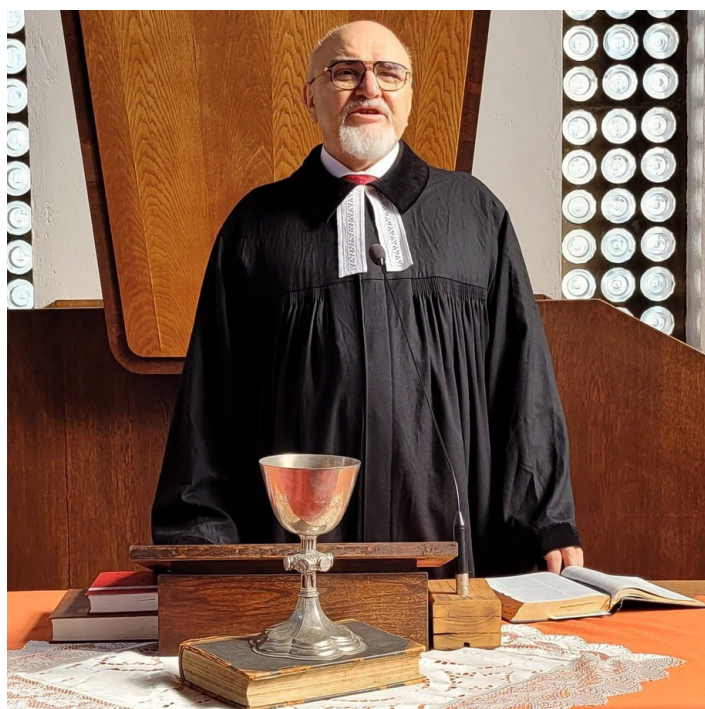
Časopis sboru Českobratrské církve evangelické v Teplicích • září 2025 • Ročník XX

Kdo jsi bez viny...

**Milé sestry, milí bratři,
milí spolulidé,**

na začátku všeho je nenávisť. Zákoníci i farizeové, vykladači zákona i ti, kdo usilují o bezchybné plnění zákona, jakási elita národa Židů se již po několikáté pokouší dostat Ježíše pod údery kamenů. Polapit ho a nalézt důvod k jeho zabítí. Už ho mají dost. Vždyť jim to všechno kazí. Oni se přece nikdy nezmylí, oni přece dodržují Boží přikázání, umí se vždy ovládat, oni přece vědí, jak má vypadat mravný a zbožný život. A kdo to neumí, kdo se plete, kdo je slabý, kdo nemá pevnou vůli a sebeovládání jen velmi slabé, ten přece zasluhuje potrestání. Ten bude vyvržen ze společenství dokonalých, ten přece musí nést důsledky za své chyby, nedostatky, slabosti. Žádné smilování. Zákon je zákon.

A on do toho myšlení ten Ježíš vnáší lásku, milosrdenství, odpuštění, nové a nové šance. Jak k tomu přijdou ti, kteří se celý život snaží, jsou do detailu dbalí zákona Hospodinova, velmi se tím unavují, stále se obávají, aby nešlápli vedle, jak k tomu přijdou, aby jim nějaký tesařův syn, který o sobě prohlašuje, že je Mesiáš, mařil plány a zasahoval do představ o zbožném životě, aby se na stejnou rovinu dostali ti dokonalí i hříšníci? Je učiněno několik pokusů, jak se Ježíše zbavit. Jak ho přistihnout při neplnění Hospodinova zákona. A pak ho předat soudu a ukamenovat. Jeden z mnoha takových pokusů máme dnes před sebou. Text, plný nenávisti i lásky, touhy po trestu i odpuštění, života v hříchu i touhy po změně, příběh, ve kterém se snaha

Miroslav Erdinger

pranýřovat mění v zesměšnění zloby a vítězství milosrdenství. Ježíš učí v chrámu. A protože byl již věhlasným učitelem, protože přinášel učení, které dosud nikdo neznal, které bylo ve všem tak nové a tak osvobozující, a proto přitažlivé, přišlo do chrámu mnoho lidí. Chrám byl naplněn do posledního místečka. A Ježíš učí a nebudeme daleko od pravdy, když si řekneme, že učí o Božím království, o příchodu Mesiáše, Zachránce, který přináší záchranu hříšníkům, záchranu, nikoliv záhubu. A neopomene říci, že to on, Ježíš, je tím Mesiášem. Všechno se odehrává jako jindy. A přece – něco je jinak. V chrámu nastává vzrušení. Přichází elita,

přichází zákoníci a farizeové a přivádí s sebou ženu, která byla přistižena při smilstvu. Cizoložnice. Odsouzení-hodná. Mějme na mysli, že všechno, co tito lidé dělají, dělají s jedním jediným úmyslem. Chtějí polapit Ježíše, chtějí ho přimět k chybě, přistihnout u toho, jak nabádá k neplnění Mojžíšova zákona. A to již je ten pádný důvod k odsouzení. Tedy žádný dobrý, pozitivní úmysl. Bylo těm dokonalým a čistým jedno, co prožívá nebo prožívala ta žena, proč byla nevěrná, kdo jí způsobil nějakou bolest, kde měla v srdci rýhy od životních zklamání, proč se vydala právě na tu smutnou, ponižující cestu být otrokyní mužů. Nedávno jsem si koupil knížku

katolického kněze Ladislava Heryána, který mimo jiné pracuje jako kaplan ve vězení. Takový soubor úvah, zamyšlení nad člověkem a jeho jednáním. Přečtu vám část jednoho zamyšlení: „Jedna, asi čtyřicetiletá žena, třeba Jana. I v tepláčkách a nenamalovaná krásná tak, že by klidně mohla být modelkou. Je závislá na pervitinu. Tedy teď ve vězení ne, ale jen co ji pustí, hned zase bude. Není to na ni vidět jako na některých jiných holkách, které mají kromě poničených životů od drog hlavně zničené zuby. Jana říká: „Víte, pane kaplane, já už na drogách zůstanu až do konce života. A kdybyste teď přede mně něco položil, hned bych si to vzala. I za cenu toho, že za to dostanu kázeňský trest. Víte, mě by to bylo úplně jedno.“ Její rodiče byli alkoholici. Maminka v lihu celý den, tatínek tirák celý týden pryč, a tak opilý jen o víkend. Doma nepořádek, že si se sestrou netrouflý přivést domů kamarády, protože se styděly. Jana začala brát drogy v patnácti, stačilo jen najít tu správnou partu. Čekala dítě, a zatímco ležela v porodnici, partner se vyspal s její vlastní matkou. Ona sama jí to prozradila poté, co zjistila, že i třináctiletá Janina sestra bere drogy. Jak se dá unést tolik bolesti? Není snad Jana spíše a především Boží dcerou než narkomankou? A komu jinému může říci svůj příběh, než kaplanovi? A nemám ji spíše milovat než polepšovat? A nejsou pro Boha tito lidé na prvním místě především jeho děti a nikoliv fetáci, jak tomu je pro většinu ostatních? Je pro něj důležitější náš hřích nebo spíše to, že vůbec jsme a že nás život bolí?“

Pokračování na 2. straně

Kdo jsi bez viny...

Dokončení z 1. strany

Ale zpět k Ježíšovu příběhu. Tehdy skutečně nebylo nic neobyčejného, že se o ty věci nikdo nezajímal. Žena neměla valné ceny. A byla-li přistižena při tak závažném přestoupení Desatera v sedmém přikázání, pak ani nebylo důvod se s ní o něčem bavit. To, proč ji přivádí před Ježíše, to má, jak jsme si řekli, jen jeden jediný smysl. Polapit Ježíše. Co ta žena cítí, co prožívá, to nikoho nezajímalo. O Ježíši bylo všeobecně známo, že neodsuzuje. Že je plný lásky a odpuštění, že dává každému novou příležitost, a tedy i naději. Ale tady přece musí odsoudit. Tady se jasně k případu vyslovuje Mojžišův zákon. Tady není alternativa. Byla přistižená při cizoložství a k tomu Zákon Mojžišův říká jasně: Ukamenovat. Jak se s tím vypořádá Ježíš? Situace je vyhrocená. Láska a odpuštění a nová možnost, jak známe u Ježíše, nebo spravedlnost, tedy hrdelní trest, jak známe u pravověrných Židů? Cesta po ostří nože. Buď Ježíš popře své dosavadní učení a znevěrohodní se, nebo ho nepopře, ale půjde tak proti Božímu Zákonu, a tak se odsoudí sám?

Měli to dobře vymyšlené ti nepřátelé a Ježíš v jejich očích neměl šanci. A tu se stalo něco, čemu nejen příliš nerozumí vykladači tohoto textu, ale z čeho byli vedle i ti zákoníci a farizeové. Ježíš si jejich nevšímá. Ignoruje je. Maluje si prstem v písku. Snad tím dává skutečně najevo nezáměr

o jejich problémy. Je ovšem možné, že tak připomíná desky Zákona. Tradovalo se, že prstem Božím byly psány desky Zákona. Nesnaží se Ježíš tímto způsobem dát najevo, že on je tím prodlouženým Božím prstem? Že on je tím, kdo z pověření svého nebeského Otce přichází vydat nové přikázání? „Nové přikázání vám dávám, abyste se navzájem milovali; jako já jsem miloval vás, i vy se milujte navzájem. Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku jedni k druhým.“ (Jan 13, 34 – 35.) Přichází Ježíš láskou, odpuštěním, milosrdenstvím naplnit Zákon Hospodinův? Ano, může to být to i ono. V každém případě dal jasně najevo, že je to on, kdo je pánem situace. Nenechá se jen tak lehce polapit, a to ne proto, že by chtěl stavět na odiv svoji dokonalost. Tu stavěli na odiv zákoníci a farizeové. Chce jen všem těm otázkám vymezit jejich místo, chce přivést ty své nepřátele k zamyšlení, chce je přivést k jejich vlastní odpovědi. A co vy na to? Co vy si o tom myslíte? Nebo budete stále jen opakovat to, co jste se kdesi naučili?

„Kdo z vás je bez hříchu, první po ní hod kamenem.“ Tehdy hodit první znamenalo vzít na sebe odpovědnost za rozsudek i smrt člověka, který byl kamenován. Tedy kdo na sebe vezme celou odpovědnost za smrt té ženy? A to je chvíle, kdy proti sobě stojí nažehlená zbabělost a zmuchlaný hřích. Zatímco zbabělost se neslyšně

vzdaluje, hřích vztahuje ruce k Ježíši. Vytráceli se jeden po druhém, a nejprve starší, tedy kapitáni víry, tradic, morálky. Najednou nemají, co by řekli. Kde je jejich sebevědomí, jejich stabilita, semknutost se zákonem? Stačilo málo, stačilo upozornit na odpovědnost. Nenápadným, ale jasným způsobem klade Ježíš požadavek odpovědnosti. Kdo tedy jsi přesvědčen, že ta žena je hříšná a kdo jsi na tom lépe než ta žena, začni. Co ti brání? A opět to malování do písku. Jestli tam Ježíš píše o milování bližního jako sebe sama nebo o milování Boha nebo jen tak si tam dělá nějaké kliky háky, to se nedozvíme. Účinek je však jednoznačný. Když zvedne oči, zjišťuje, že zůstal se ženou docela sám. Nikdo neunesl tu tíhu okamžiku. Nikdo nenašel dost odvahy dívat se na ženu jako do zrcadla, které bylo tak nečekaně náhle před každého Ježíšem postaveno. Ano, ve vztahu k Zákonu byl hřích ženy neoddiskutovatelný a zasloužil potrestání. Ale na místě je Ježíš. A ten přináší nové vidění, které staví hříšníka pod milost. Vyjímá ho z moci nekompromisního zákona, ve kterém není láska, který se neptá na souvislosti ani ho nezajímá budoucnost provinilců, který nedává novou příležitost k novému začátku. Takovému zákonu slouží ti, kteří se až do chvíle setkání s Ježíšem, až do chvíle konfrontace s ženou cizoložnicí domnívali, že jsou bez hříchu, že všechno, co Zákon prikazuje, plní, chovají se vždy

mravně, nepřestupují Boží přikázání, a tedy mají právo soudit ty druhé. Až Ježíš je vyvádí z omylu. Až Ježíš z nich snímá břemeno zákona, okovy, které vedly k nelidské dokonalosti. Okovy odsuzování druhých, okovy sebespravedlnosti. Kdo se zbavuje takových okovů, odchází z místa soudce druhých lidí. Setřásá ze sebe touhu soudit a rozhodovat o hříchu druhých a svůj pohled soustřeďuje na sebe. A tu pak musí se sklopenou hlavou odejít. „Kde jsou ti, kdo na tebe žalovali? Nikdo tě neodsoudil“, klade Ježíš ženě otázku, na kterou je jen jediná odpověď: „Nikdo Pane“. Ani Ježíš ji neodsuzuje. Jen jako projev důvěry ji klade na srdce: „Jdi a nehřeš“. Milé sestry, milí bratři, setkal se zákon s milostí. Zatímco zákon chtěl člověku zavřít všechny cesty k novému životu, k obrácení, k lítosti nad hříchem a možností nově začít, milost v Ježíši Kristu, Kristovo milosrdenství, získaly převahu. Otevřely novou cestu nejen ženě hříšnici, nejen těm farizeům a zákoníkům, ale i nám, kteří tváří v tvář této ženě slyší: „Kdo je bez hříchu, hoď po ni první kamenem“. Již ne touha po trestu, ale touha po lásce, po milosrdenství, po milosti je provází. A sotva ta slova uslyší, se svěšenou hlavou odchází. A Ježíš? Ten se smilovává. A v náručí jeho lásky a milosrdenství jsme i my. Amen

*Miroslav Erdinger,
10. srpna 2025, Teplice*

Poděkování kazatelům za letní výpomoc

Markéta Zvolánková

Martin Jirsák

Roman Gaudyn

Růta Zajac

Na faře přibyl nový obyvatel

Rodina našeho bratra faráře Mařla Bánociho se utěšeně rozrůstá. Do Teplic přišel s manželkou Liou a je krásné pozorovat, radovat se a těšit z toho, jak jim pobyt v našem lázeňském městě svědčí. Po Natanaelovi a Deborce přivítali pátého člena rodiny. Chlapec přišel na svět 21. srpna

v teplické porodnici a dostal rovněž biblické jméno Joel. Jeho datum narození je v kalendáři označeno jako významný den pro Čechy i Slováky a teď nově také pro sympatickou, šťastnou rodinku. Vítej, Joeli a Pán Bůh ti na cestě životem žehnej!

Foto: Jaromír Jun a Lia Bánoci

Jak se připravujeme na sjezd mládeže

Když jsem se poprvé doslechl, že letošní téma sjezdu bude „Bůh je lávka“, usmál jsem se. Nejen proto, že je to nápadité a výstižné, ale protože jsem měl pocit, že to opravdu vystihuje naše město. V tom tématu je všechno – lehkost i hloubka, směr i naděje. Už jako mládežník jsem si přál, aby jednou sjezd zamířil do Teplic. A teď je to tady.

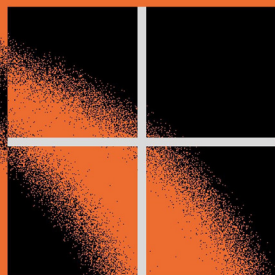
>>> *Vítejte v Teplicích!* <<<

Teplice jsou jako stvořené pro mosty. Historicky tu vedle sebe žili Češi, Němci i Židé, dnes tu potkáte katolíky, protestanty, pravoslavné, členy Židovské obce, muslimy a lidi různých jiných vyznání, přesvědčení i jazyků. Náš sbor se snaží

SJEZD (NEJEN) EVANGELICKÉ MLÁDEŽE

Bůh je lávka

TEPLICE 3.–5. 10. 2025

být součástí tohoto pestrého celku – a věřím, že se nám to daří. Spolupracujeme s ostatními církvemi, pořádáme společné akce, mluvíme spolu, pomáháme si. Jsme různí – a právě proto můžeme být cenní jeden pro druhého. Přípravy na sjezd běží naplno. Přemýšlíme, jak

pohostit, jak propojit, jak přivítat. Ale nejde jen o organizační věci. Jde o postoj – o otevřenost, o radost ze setkání, o touhu vytvářet bezpečný prostor. Lávka je totiž křehká věc, není to velký a neochvějný most. Potřebuje důvěru. A potřebuje někoho, kdo se nebojí na ni vstoupit jako první. Úžasné poselství také vidím v tom, že lávka propojuje dva celky. Tvoří něco nového. Přesně to dělal Ježíš Kristus a já osobně to považuji za doménu křesťanství. Je zapotřebí vzájemného respektu a tolerance, hledání cest, jasné odmítnutí extrémů, ale naopak umění dialogu. Apoštol Pavel vyzývá: „Snášejte se navzájem v lásce a usilovně hleďte zachovat jednotu Ducha, spojení svazkem pokoje.“ (Ef 4,2–3) Možná právě to je smysl této lávky. A bude dobré a milé, když po ní vykročíme všichni – směrem k druhým i k Bohu, který nás volá k jednotě v různosti. Protože sjezd je nejen mládeže.

Radovan Gaudyn, kurátor ČCE Teplice

Tradiční cyklo-dovolená obrazem

Ta letošní se konala se od 12. do 19. července na Třeboňsku v jižních Čechách. Perfektní zázemí s ubytováním, jídelnou, kolárnou a hlavně velkou společenskou místností a také prostornou zahradou nám poskytl Penzion Myslivna v obci Kolence.

Počasí pro nás připravilo slunečné i deštivé dny, všechny jsme využili naplno. Na své si přišli děti, rodiče i senioři. Nikdo se nenudil. Vzpomínek, fotek a videí je opravdu hodně. Bližší podobnosti najdou zájemci na sborovém Facebooku. Je až neuvěřitelné, že tohle byl v pořadí už 24. ročník akce. Velké poděkování za starosti

spojené s hledáním vhodného objektu, vypořádáním se s organizací a administrativou patří především manželům Jancykovým a Kubáčkovým a také všem, kteří se postarali o denní program. A protože se nám v jižních Čechách líbilo, zamluvili jsme si stejné místo po příští rok. Nástup je 11. července 2026! (SO)

Expedice svět

Ani letos nebyly děti ochuzeny o prázdninová dobrodružství. Začátkem července se v Teplicích uskutečnil příměstský tábor pro předškoláky, kterých bylo deset. V srpnu si pak starší děti i dospěláci užili týden v Mentaurově na Českolipsku a bylo jich tolik, že se málem nevešly. Proto také hledají pro příští rok větší ubytovací kapacity (kdybyste o nějakých věděli). Velké poděkování patří všem dospělákům, kteří nelitovali svého volného času a postarali se o bohatý program, zdravé stravování a další činnosti, z nichž se každodenní život skládá. Vedoucí táborů byla Eliška Zahradníková, která také pořídila fotografie.

Neděle s dvojím křtem

Takový den se povede málokdy. Sedmnáctého srpna jsme byli svědky křtu Štěpánky Rozálie Jirsákové a Viléma Ryšavého. Svátost jim udělila farářka ČCE Marta Zemánková, která se ujala také kázání. Naše modlitebna se zaplnila hosty obou rodin i našimi členy. Všichni jsme slíbili, že budeme při výchově ve víře nových evangeliků nápomocni. Děti byly bezprostřední, výjimečný den jim později připomenou fotografie a videozáznam ze svátečního dne. Zdravici za náš sbor přednesli a dárky předali farář Martin Bánoci a kurátor Radovan Gaudyn. Z krucht byhoslužby na varhany a fagot doprovodili profesionálové Štěpánka a Radovan Skaličtí. Po skončení byhoslužeb následovalo bohaté občerstvení na farské zahradě, které připravily rodiny malých křtenců. Slavnostní náladu ještě umocnilo krásné počasí. (SO)

Pieta u pomníku

V pátek 27. června jsme se tradičně vypravili k pomníku JUDr. Milady Horákové u Úřadu práce v Teplicích, abychom uctili památku statečných lidí, kteří za naši svobodu položili to nejcennější - vlastní život. Všichni byli ve vykonstruovaných politických procesech komunistickým režimem za přispění sovětských poradců odsouzeni za údajné spiknutí proti republice a 27. června 1950 na dvoře pankrácké věznice popraveni, mezi nimi i politička, demokratka, bojovnice za práva žen a křesťanka JUDr. Milada Horáková. (SO)

Na návštěvě v Dubí

Poslední biblická hodina v minulém školním roce se konala na pozvání manželů Šulekových v domácím prostředí v Dubí. Gyöngi už za námi do kostela nemůže ze zdravotních důvodů docházet, a tak jsme tuto příležitost uvítali. Hodina to byla klasická s výkladem bratra faráře, s písničkami i s modlitbou Páně. Celkem nás bylo devět a bylo nám spolu dobře. Manželům Šulekovým děkujeme za pohostinnost a těšíme se zase někdy na viděnou. Gyöngi tímto zdraví

všechny sestry a bratry v ulici
J. V. Sládka. (SO)

Nová pergola posloužila jako modlitebna

Farář Matko Bánoci připravil nedělní bohoslužby 29. června na farské zahradě.

Dal si s tím opravdu hodně práce a právě zahradě věnoval i kázání. V jeho závěru uvedl: „Příběh o zahradě Eden není jen starodávnou legendou. Je to základní pravda o našem stvoření, o Boží lásce a o našem povolání. Bůh nám dal život a prostředí, ve kterém máme žít a rozvíjet se. Vyzývá nás, abychom s láskou a vděčností pečovali o naši ZAHRADU a abychom vždy volili

život v souladu s ním“. Na bohoslužbách jsme přivítali sestru Alenu Hyťhovou, která po plných

devatenáct let usedala u varhan a doprovázela naše písně. Za to jí patří veliké poděkování. To

za celý sbor učinila Štěpánka Skalická, která má hudebníky na starosti. (SO)

Bella Cantica

Již dvakrát přispěly k ozvláštňení bohoslužeb členky skupiny Bella Cantica z ženského pěveckého sboru Soulady, který u nás již několikrát vystupoval. Z jejich příspěvku jsme byli nadšeni a věříme, že podle svých možností mezi nás zavítají znovu. Moc děkujeme! (SO)

KNIŽNÍ TIPY

Jan Löffeld: Když Bůh nikomu nechybí

Autor přináší analýzu současné situace a hledá odpověď na otázku, zda má víra v seku-
larizované společnosti ještě své místo. Doporučují manželé Alice Jandovská a Martin Pěkný.

Nino Haratischwili: Osmý život

Strhující saga gruzínské rodiny šesti generací odehrávající se od počátku 20. století až po 21. století. Kniha má 852 stran, ale neodložíte ji, dokud ji nepřetčete. Doporučuje Pavla Šeremetová

Naše zahrada je místem setkávání a budování vztahů

To prohlásil jeden z mnoha návštěvníků červnového festivalu Doma na zahradě, kterých přišly skoro tři stovky.

A měl pravdu. Na improvizovaném pódiu pod pergolou se střídali malí i velcí zpěváci a hudebníci, nechyběla pohádka pro děti, ani zbrusu nová lezecká stěna. Občerstvení bylo bohaté, každý si vybral, nač měl chuť. Skvělou

náladu ještě umocnilo krásné letní počasí. Festák měl i charitativní náboj. Do kasičky se vybralo 5 000 korun jako příspěvek na rehabilitační péči pro malou Majdalenku z Mateřské školy Fráni Šrámka. Tak zase rok... Foto: Radek Zajac

Vesele i vážně o politice s hostem

Náš sbor navštívil Mgr. Eduard Hulicius, MA, místopředseda KDU-ČSL, náměstek ministra zahraničních věcí. Přijel se představit jako kandidát KDU-ČSL v rámci koalice Spolu do říjnových sněmovních voleb za Ústecký kraj. Nejprve byl pod palbou otázek našeho kurátora Radovana Gaudyna a v podvečer se zúčastnil již 157. ekumenického setkání mužů. Zdá se, že se mu u nás líbilo. (SO)

Kontakt:

Jsmo otevřené společenství,
přijďte mezi nás.

Farář sboru:

Mgr. Martin Bánoci,

tel. 722 695 008

e-mail: teplice@evangnet.cz

Kurátor sboru:

Mgr. Radovan Gaudyn,

tel. 725 807 985

Úřední hodiny:

Úterky od 9 do 12 hodin

Číslo účtu Farního sboru

ČCE Teplice:

2100220448/2010

Dar pro potřeby sboru lze
s uvedením částky poslat
také formou QR kódu

Rodinná neděle

Stalo se už nepsaným pravidlem, že nový školní rok zahajujeme Rodinnými bohoslužbami. Ani letos tomu nebylo jinak.

Bratr farář Mařko Bánoci si pro děti, ale i dospělé účastníky v rámci kázání připravil známý příběh o Abramovi (Abrahamovi), Sáře, Izákovi a Pánu Bohu a děti, jichž se sešlo poženhaně, se do něj aktivně zapojily. Hrou na klávesy a kytaru písně doprovodili Štěpánka Skalická a Jan Spodniak. Děkujeme! Protože počasí bylo na začátku astronomického podzimu letně příznivé, následovalo posezení rodičů, prarodičů a přátel sboru pod

pergolou na farské zahradě, kde se děti dosyta vyřádily. A nechybělo ani parádní občerstvení. (SO)

Pravidelná shromáždění

- **Čtvrtek** od 15 hodin Klub dětí
- **Čtvrtek** od 16:30 hodin Biblická hodina
- **Čtvrtek** od 16:30 hodin (1x za měsíc) Večerní bohoslužby
- **Pátek** od 9:30 hodin Setkání maminek
- **Pátek** od 17:00 hodin (každý 2. týden) Mladší mládež
- **Pátek** od 19 hodin (jednou za měsíc) Ekumenické setkání mužů
- **Sobota** od 7:30 hodin (jednou za měsíc) Společné modlitby
- **Sobota** od 17 hodin (jednou za 3 měsíce) Mezigenerační setkání v rodinách
- **Neděle** od 9:30 hodin Bohoslužby + nedělníka pro děti

Změny vyhrazeny

Sbor ČCE Teplice

Neděle Díkčinění

12. října 2025

od 9:30

v kostele ČCE Teplice

Tak se ukaž 7!

PODZIMNÍ VÍKENDOVKA

17. - 19.10. 2025

NA MOLDAVĚ

CENA: 1 500 Kč

přihláška a bližší
informace:

✉ taboryce@gmail.com

☎ 724 096 884, 722 696 008

FB: Tábor ČCE - Ústecký
Seniorát

ČESKOBRATRSKÁ
CÍRKEV EVANGELICKÁ
FARNÍ SBOR V TEPLICÍCH

Redakce děkuje všem dopisovatelům, kteří se podíleli na přípravě vydání. Grafická úprava: Jiří Vondráček. Příspěvky zasílejte na adresu: metropol1@seznam.cz, nebo osobně předejte L. Richterové. Tisk: Jiří Bartoš – SLON, Ústí nad Labem.